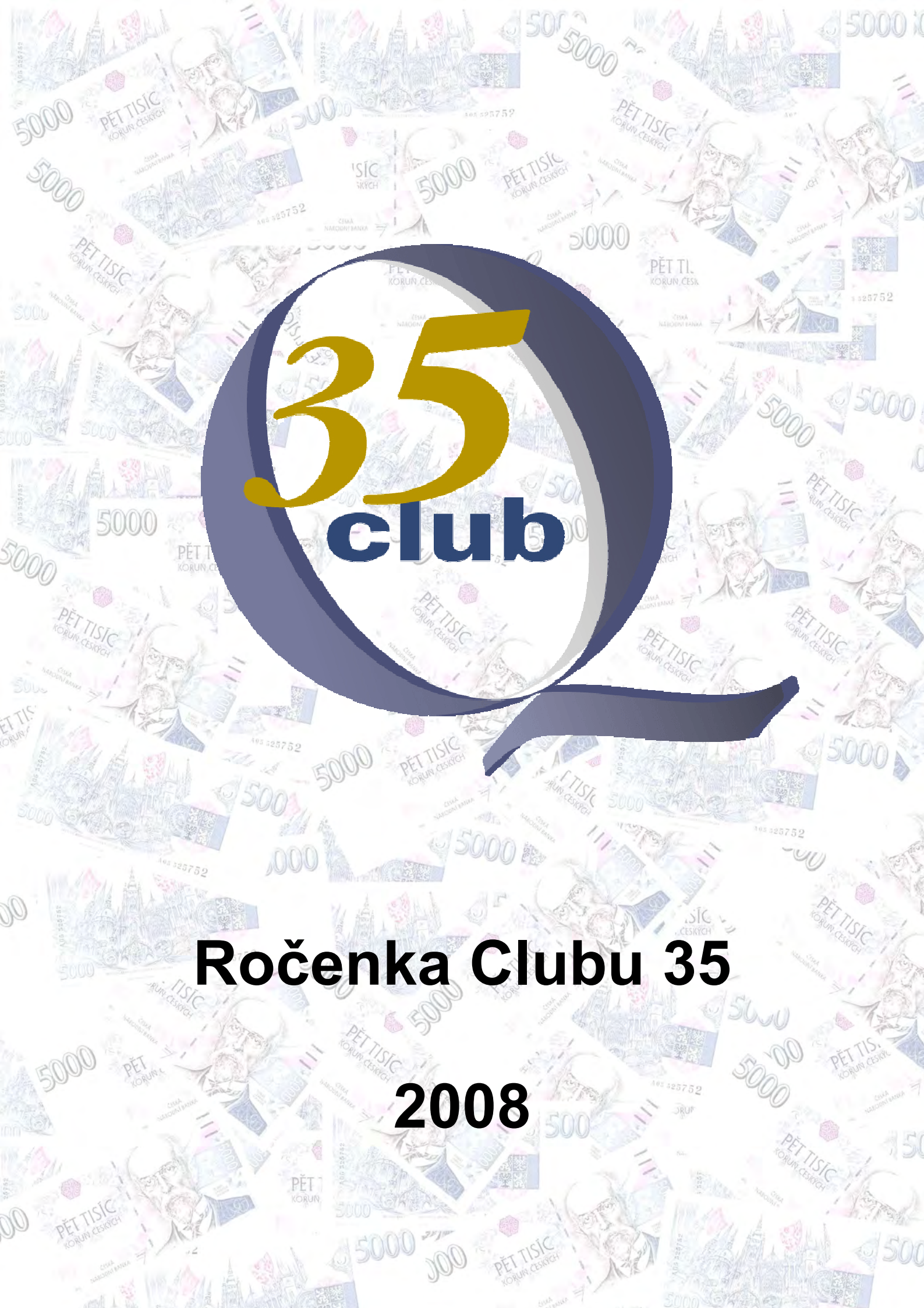

35
club

Ročenka Clubu 35

2008

Rada Clubu 35

Petr Švec
president

Jana Skoupá

Petr Suchyňa

Jan Kilian

Členové Clubu 35

Hana Jonášová

Karla Dubná

Rostislav Sed'a

*Dagmar
Procházková*

Martin Macho

*Jaroslava
Mihulková*

Milan Žurek

*Zuzana
Macholánová*

Miroslav Nevěděl

Jana Hořínková

Dana Kohoutová

*Nataša
Bumbálková*

Karel Marišler

Hana Bartošová

Irena Nečasová

Petra Krupicová

Noví členové Clubu 35 v roce 2008

Jiří Čermák

Josef Janulík

Stanislav Šudák

Čekatelé na řádné členství

Roman Krybus

*Miloslava
Kučerová*

Jarmila Mlýnková

Ilona Navrátilová

Zabíjačka v Podivíně

Datum 3.února 2008

Místo konání: Podivín – restaurace u Šveců

Organizátor: Petr Švec

Letošní první Club 35 byl také první akcí pro nováčka klubu Petru Krupicovou, jak ona akci viděla?"

Napsala nám: Hlavním hrdinou tohoto dne byl 170 kg pašík, který byl dovezen již v 8.30 hod a šlo na něm vidět, jak moc se mu za námi nechtělo. Po chvíli přemlouvání se nám podařilo výstřelem zabíjačku zahájit. Následovalo chytání krve, které jsem si měla tu čest vyzkoušet právě já. Poté většina přítomných mužů uchopila tzv. zvonky a pod odborným dohledem řezníka a jeho pomocníků se střídala ve škrábání prasete. Dále následovalo věšení, porcování, škvaření sádla a škvarků, vaření polévek,

špejlování střev, mletí masa a ingrediencí do tlačanky, jitrnic a výroba spousty dalších dobrot...

Jakmile práce „venku“ byla hotova, přemístili jsme se do příjemného prostředí restaurace. Jelikož podmínka účasti na této akci byla donést si hudební nástroj, vyplnili jsme si čekání na večeři, kterou nám připravili „mistři kuchaři“, známými písničkami. Do zpěvu se zapojili i řezník s pomocníky. Po několika akordech nám vznikla nová „Clubácká“ kapela, které prezident Clubu 35 Petr Švec osobně donesl basu. A tak se hrálo a zpívalo, dokud nám síly stačily.

Jirka Čermák přebírá řádné členství v Clubu 35 od prezidenta klubu Petra Švece.

průběhu celého dne jsme měli přichystáno skvělé občerstvení a na zahřátí svažené víno. Vyzkoušeli jsme si i jiný způsob a průběh této, pro někoho tradiční, zabíjačky, protože jak se říká: „Jiný kraj, jiný mrav“. Při odchodu jsme každý dostali balíček s výslužkou.

Co dodat:

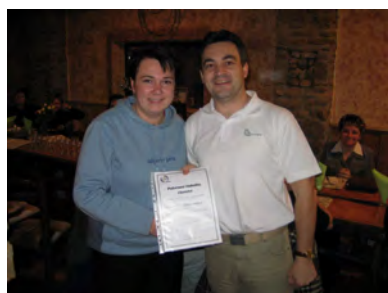
Klubácká kapela hrála s plným nasazením, ostatní zpívali a doprovázeli rytmičnými nástroji - prostě byl to vynikající hudební výkon. Dobré jídlo, dobré pití, zábava jak má být – znamená, že první letošní akce se velmi dobře vydařila.

Koňský ranč Bezděkov

Datum: 14. března 2008
Organizátor: MVDr. Karel Marišler

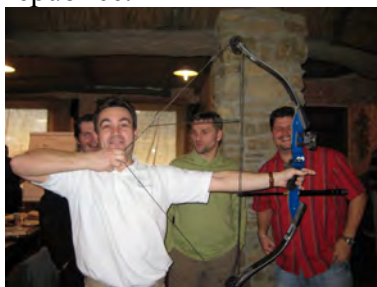
Na dalším letošním setkání členů Clubu 35 se opět veškeré dění točilo okolo hospodářských zvířat, avšak s tím rozdílem, že oproti předchozí akci Clubu 35 (zabíjačka v Podivíně), jsme ani jedno nesnědli. Nemusí po nás vždy zbýt jen ohlodané kosti.

Petra Krupicová přebírá řádné členství.

Určeného dne jsme se (někteří ještě za tmy) vydali na místo srazu. Koňský ranč poblíž pramene Dyje se nachází ve velice pěkném prostředí, plného kopců a lesů, asi 8 km od Třeště

směrem na jih, v obci Bezděkov. V přestavěném areálu bývalého kravína a hospodářských budov JZD nejdříve proběhlo školení lektora p. Jiřího France na téma „Time management“. Po obědě jsme si udělali exkurzi v obytných částech budov, kde je i malá výstava tropické zvěře a trofejí. Majitel ranče pan Hawerland je zároveň vlastníkem velkého safari v Jihoafrické republice.

Hned poté přišel hlavní bod programu - jízda na koních. Nejkrásnější pohled na svět

je prý z koňského hřbetu, čemuž ale neodpovídaly mnohé grimasy obličejů některých našich kolegů. Bylo vidět, že při rychlejšímu pohybu koně velice trpí. Naopak se někteří z nás chovali, jako by byli s koněm srostlí - p. Dubná, Mihulková a další. Jízda jim činila potěšení.

Po několikahodinovém ježdění, kdy nebylo možno poznat, jestli jsou na tom fyzicky lépe koně nebo jezdci, jsme zakončili tento pěkný odpočinkový den promítnutím filmu o Norsku - další připravované akci Clubu 35 v létě roku 2008.

Každý nový člen Clubu 35 je oživením, přínosem, změnou - oživujte, přinášejte, měňte!"

Zorbing

Místo konání: Plzeň – sportovní areál Rakousky.

Datum: 26.dubna 2008

Organizátor: Miroslav Nevěděl

Zorbing je cizí, málo známé slovo, které vyjadřuje pojmenování velké koule, do níž se nasoukají dva lidé a po usazení a zabezpečení popruhy se tato koule spustí z kopce dolů. Tato věc byla vymyšlena někde v Austrálii a jízda v ní se považuje za adrenalinový sport, čemuž mnozí z nás, po prožitém zážitku, dávají za pravdu. Zorbing se provozuje na několika místech v ČR a jedno, to nejvyhledávanější, je u Plzně ve sportovním areálu Rakolusky.

Na toto místo se jedno sobotní ráno vypravila parta Clubáků a jejich přátel. Všichni účastníci dorazili v pořádku a téměř včas, někteří totiž na dálnici zažili krušné chvíle (stojící auto uprostřed tříproudové dálnice) a jiní kroužili okolím tak dlouho, až se na místo srazu přece jen trefili.

Dopoledne bylo jako obvykle ve znamení krátké přednášky, tentokrát na

přátel Clubu 35 zatím objevovali krásy přírody v okolí a pomalu se zapojovali do připravených sportovních aktivit. Stříleli z luku, ze vzduchovky, vzduchové pistole, také se vozili na laně a stavěli sloup z pивních přepravek, na jehož vrcholu byl jeden z týmu.

Ale ta nejdůležitější atrakce byla samozřejmě samotné zorbování. Opravdu tam byla pro nás připravena obrovská umělá koule s otvorem, kterým se do ní dalo vlézt. Zorbování si vyzkoušeli kromě dvou účastníků všichni ze čtyřicetičlenné skupiny, některým se tento sport tak zamlouval, že jízdu absolvoval dokonce dvakrát. Po skočení krátkého školení se celá skupina sešla a zašla na oběd. Po obědě a krátké relaxaci jsme pokračovali ve sportovních aktivitách všichni. Málem bych zapomněl, mnozí účastníci využili příležitosti a svezli se raftem na řece Berounka.

Celou akci provázelo skvělé počasí a moc jsme si to užívali, v odpoledních hodinách jsme se přesunuli do

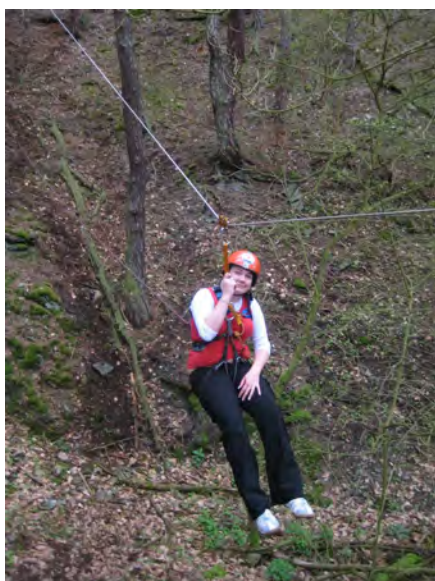
nedalekého hotelového sportovního areálu, kde pro nás bylo připraveno ubytování a plynový gril. Naložené kuřecí i vepřové maso včetně dalších dobrot jsme si vezli s sebou. Protože s námi tentokrát nebyl náš skalní grilmistr Petr Švec, ujal jsem se tohoto úkolu sám a do pozdních večerních hodin jsem „nacpával“ břicha účastníků čerstvě ugrilovanými steaky. Jídla bylo dost a dost, a protože bylo opravdu dobré a k tomu skvělá nálada, všechno se nakonec přece jen snědlo. Skupina se začala po jedenácté trosit do pokojů, někteří však zůstali téměř do druhé hodiny ranní.

Ráno jsme měli budíček kolem osmé a po skvělé hotelové snídani jsme se chystali na cestu domů. Někteří účastníci si cestou domů stačili prohlédnout i hrad Křivoklát. Pokud mohu sdělit názor svůj i ostatních – skvělá akce, škoda pro toho, kdo tentokrát nebyl.

Miroslav Nevěděl

téma „Ulehčení administrativy obchodníka, tříkošíkový systém“ a pár tipů k naší práci. Rodinní příslušníci a

Londýn

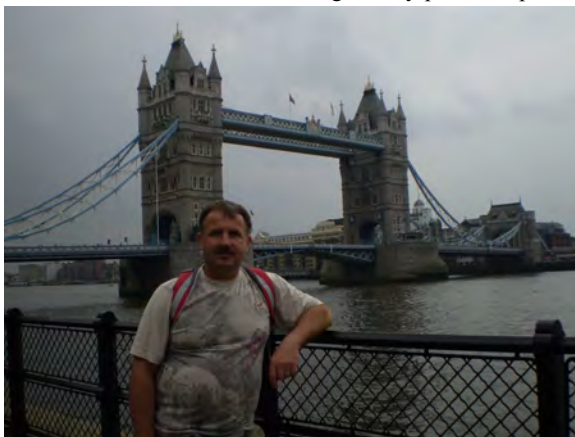
Datum: 28. května – 1. června 2008
Organizátor: Nataša Bumbálková

Poznávací zájezd do Londýna byl uspořádán jako jedna ze dvou vícedenních akcí, kterých se mohli zúčastnit rodinní příslušníci, kolegové a přátelé. Takto se mezi klubáky poprvé dostala i kolegyně Andrea Vorlová a zde jsou její zážitky: Začátkem června mně oslovila moje sponzorka, jestli bych se chtěla zúčastnit pětidenního zájezdu do Londýna s Clubem 35.

A tak jsme se 28.5. v brzkých ranních hodinách sešli u „Bohemky“, kde na nás čekal autobus. Jelikož jsme odjížděli velice brzy ráno ještě za tmy, polovina autobusu ještě dospávala. Jeli jsme přes Prahu, kde nastoupila naše průvodkyně. Přibližně po každých čtyřech hodinách se dělaly zastávky, abychom se také mohli protáhnout. Tak jsme cestovali přes Německo a ve večerních hodinách jsme docestovali do Belgie, kde jsme se ubytovali. Druhý den ráno jsme pokračovali v cestě, a to do Calais na trajekt, který nás převezl přes kanál La Manche do přístavu Dover v Británii.

Odtud jsme pak autobusem pokračovali až do Londýna.

V tomto městě na nás čekalo spoustu zajímavých památek (m.j. také známý Big Ben). Měli jsme možnost navštívit např. Westminsterské opatství, kde měla tehdy pohřeb princezna Diana, či Britské muzeum a z dálky byla možnost vidět i Buckinghamský palác.

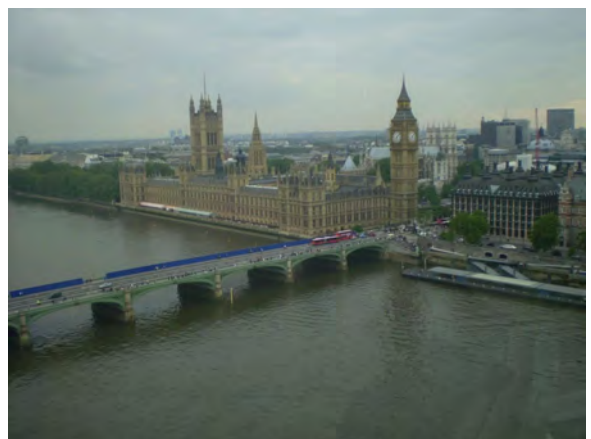
Někteří z nás navštívili Národní galerii, kde byly možno k vidění originály slavných obrazů. Většina z nás navštívila muzeum voskových figurin Mme Tussaud (mimochoodem toto místo na mě udělalo snad největší dojem). Také jsme si udělali výlet na Windsor, kde má královna Alžběta své sídlo, ale bohužel jsme se na tento zámek nepodívali, protože královna tu

měla zrovna soukromou akci. Poslední den jsme měli rozchod, a tak někteří z nás navštívili např. Londýnské oko, mohli jsme obdivovat krásy mostu Tower Bridge a podívat se na hrad Tower (zde byly k vidění korunovační klenoty). Posledním místem, které jsme navštívili, byla observatoř – nultý poledník, ke kterému stoupal prudký

kopec, takže mnozí z nás už byli po těch kilometrech docela znaveni. A pak už nás čekala cesta domů opět trajektem přes La Manche, Belgii a Německo. 1.6. dorazila naše výprava v odpoledních hodinách opět k „Bohemce“, kde už čekali zvědaví rodinní příslušníci.

Přestože jsme nachodili mnoho kilometrů, což zrovna pro mě bylo náročné, byla jsem moc ráda, že jsem se tohoto zájezdu zúčastnila. Nejenže jsem poznala krásy tohoto města, ale měla jsem možnost poznat členy Clubu 35. Je to parta bezvadných lidí, kteří jsou pro každou srandu. Tento zájezd byl pro mě obrovskou motivací vydělávat peníze, abych se mohla stát členem Clubu 35 a absolvovat podobné zájezdy s touto partou bezva lidí.

Norsko

Datum: 17.7. – 3.8.2008

Organizátor: Petr Švec – hlavní vedoucí výpravy

Tato dva roky plánovaná akce si vyžádala velmi důkladnou přípravu a tak se na ní podíleli další členové, které není možné nejmenovat:

Milan Žurek – hlavní navigátor

Miroslav Nevěděl – spoluorganizátor a majitel naší dobíjecí stanice
Iva Švecová – zapisovatelka trasy a hlavní účetní.

Ubytování ve Švédsku i Norsku jsme měli v kempech v chatičkách, které jsou z tradičního materiálu těchto zemí, ze dřeva, všechny dobře vybavené. Celkem 3x jsme museli postavit stany, protože chatky byly večer obsazené. A nyní zajímavosti, jen ty

nejdůležitější:

Stockholm – prohlídka historického centra, královského paláce a radnice. Navštívili jsme také muzeum Vasa, je věnováno unikátní bitevní lodi krále Gustava Vasy, která byla vyzdvižena ze dna moře po 333 letech.

Rovaniemi – polární kruh, je zde dům Santa Klause a také jeho pošta.

Nordkapp – nejsevernější útes Evropy, místo kde je možno o půlnoci vidět slunce. My jsme však neměli dobré počasí a tak máme „jen“ zážitek, že jsme tam byli. Tady jsme bydleli ve velké chatě u vody, prohlédli jsme si město a přístav Honningsvåg.

rybolov – z 13 členů naší výpravy bylo celkem 5 rybářů a tak využívali každé

příležitosti, my jsme si proto užili čerstvé ryby, připravených na několik způsobů

u švédského stolu

LOFOTakvariet – navštívili jsme akvárium s mořskými rybami, tuleni

císařský okruh na Lofotech – pojmenovaný po císaři Wilhelmu II, milovníku Norska. Projížďka mezi horami, údolím s koberci barevných horských květin k pobřeží, plážím, malebným přístavům byla úžasná, na poloostrov s kostelem Sildpollnes byla krásná vyhlídka.

firemní auto a most

kemp Saltstraumen poblíž vysokého mostu nad úžinou, kde je možno sledovat největší mořské proudy na světě a překrásné pohoří nad

My a radnice Stockholmu

O této dovolené Nataša Bumbálková:

Norsko je obrovská země a tak i množství zážitků je obrovské.

Naše výprava započala 17.7.2008 a startovali jsme večer od naší firmy v Hustopečích směr Praha, Berlín až do Puttgardenu. Odtud jsme absolvovali první trajekt do Rodby v Dánsku. Předkládám vám mapku s trasou, kterou jsme projeli. Naše cestování ve 3 autech by se zdálo být náročné, my jsme však putovali od jedné zajímavosti k druhé a tak projeli Švédsko, Finsko a Norsko.

nimi. Tady jsme si užili odpočinku, pěkného počasí a

naši rybáři rybolovu

Svartisen – 2. největší ledovec v Norsku k němuž jsme se vydali skalnatým údolím, výšlap stál za to, viděli jsme vodopád, který je důkazem tání ledovce a samotný ledovec je krásný zážitek. Pro osvěžení jsme si smočili nohy ve vodě z ledovce, žiletky slabé slovo.

Atlantská cesta – jsou to mosty a lávky přes ostrůvky a spojují Averoy s pevninou. Protože se nám to zdálo krátké, tak jsme si ji projeli 2x, abychom si užili pěkného výhledu na moře.

Trollí stezka – trollové jsou

skřítky, kteří žijí v norských horách po tisíce let, žijí v rodinách a většinou jsou prý hodní. Stezka je úzká silnice, kterou vidíte z údolí se vinout jako stužku v serpentínách po obrovském pohorí a ani se vám nechce věřit, že za hodinku můžete být v polovině hory u vodopádu a za chvíli úplně nahoře na náhorní plošině a

potkat se tam s „živým“ trollem, a navíc se podívat dolů zase směrem do údolí.

stáda sobů se pasou normálně na trávě a lišejníku, my jsme je potkali nejčastěji na silnici

cesta trajektem přes Geiranger fjord – nádhera mezi skalami

s vodopády, přijeli jsme až k městečku Geiranger a zde kotvily velké zaoceánské lodi. Z nedalekého kempu, kde jsme se ubytovali, jsme pozorovali tyto plovoucí kolosy.

V pořadí 8. trajektem (6 hodin) jsme opustili severské státy a přes Německo jsme se vraceli domů.

Expedice je výprava, zpravidla výzkumná, takže my jsme také něco vyzkoumali: že prvotní myšlenka poznat něco nového námi nepoznaného byla moc dobrá a že

když se něco dobře naplánuje, tak výsledek se dostaví. Prožili jsme překrásnou dovolenou, poznali panenskou neporušenou přírodu, která v Evropě nemá obdoby, prostě jsme si to užili.

Marišler Karel:

Nejvíce očekávaná a připravovaná akce Clubu 35 v letošním roce je již zdárně za námi a já si dovoluji všem spolupracovníkům M.S.QUATRO sdělit svoje zážitky.

Můj v životě nejdelší výlet automobilem začal

17.7.2008 zhruba ve 21 hod. a směřoval na nejsevernější výběžek evropského kontinentu, který se jmenuje Nordkapp. Během první noci jsme projeli Německem, druhý den jsme se nalodili na trajekt a zhruba po hodinové plavbě jsme se vylodili v Dánsku.

Pokračovali jsme v cestě do Švédska. Musím přiznat, že při jízdě Dánskem, Švédskem, Finskem i Norskem, jsem se jako dlouholetý šofér velice styděl při pomyšlení, jak jezdím a jezdíme, většinou my všichni,

u nás v republice. Tolik ohleduplnosti a serióznosti ze strany řidičů těchto

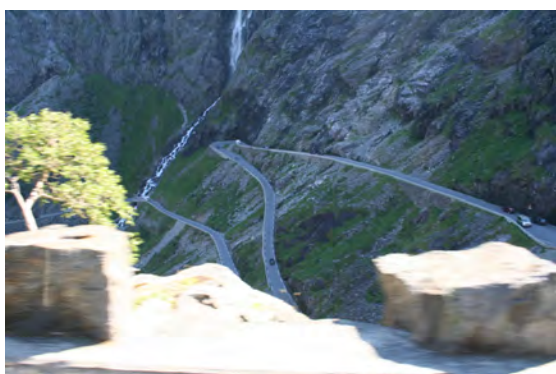
severských států bych přál poznat každému z Vás. Dodržování rychlosti, vzdálenosti mezi vozidly a bezpečnost při předjíždění je zde naprostou samozřejmostí.

Ve Švédsku jsme si prohlédli hlavní město Stockholm, kde nás všechny zaujala podívaná na střídání stráží před královským palácem. Po několikahodinové procházce městem jsme pokračovali dál v naší trase na sever. Všude nás příjemně překvapila odpočívadla u silnic s tekoucí

(i teplou!) vodou, poskytovala možnost si v klidu připravit jídlo, posedět u stolu a načerpat sílu na další cestu. Ke svému cíli jsme Švédskem směřovali proto, že Švédsko má, na rozdíl od Norska, dálnice a tím byla cesta rychlejší a pohodlnější.

Jak ve Švédsku, tak i ve Finsku jsme spávali v krásné přírodě, buď ve stanech nebo na zastávkách u silnice, kde jsou většinou zřízeny dřevěné přístřešky sloužící k

přenocování turistům, vždy v blízkosti vodních toků nebo jezer.

Cestou na sever se markantně prodlužoval den a zkracovala noc, až najednou jsme se ocitli za polárním kruhem, kde v letním období se několik měsíců vůbec nesetmí. Já jsem zvyklý vstávat s rozedněním a tady z tohoto jsem byl „nenormálnějším“ než normálně – slušně řečeno.

Několik málo desítek kilometrů před vysněným cílem – Nordkappem – jsme se ubytovali v blízkosti přístavního městečka Honningsvåg. Toto městečko oplývá

spoustou zajímavostí pro turisty, především různých suvenýrů a hlavně, i mně neznámých, rybářských potřeb, neboť konečně jsem se ocitl v „rybářském ráji“, na který jsem se velmi těšil. Samotný Nordkapp je vlastně skalní výběžek do moře, kde kolmé skály, vysoké několik stovek metrů, zakončují

evropský kontinent na jeho severní straně. V roce 1907 sem poprvé dorazili norští cestovatelé s členem královské rodiny. Toto je vlastně první zaregistrovaná návštěva tohoto území. Dnes je tato skála doslova provrtána chodbami, vybudovanými sály a místnostmi sloužícími jako muzeum a informační prostory pro turisty. Nad tímto prostorem na obloze je v letních měsících možno spatřit, jak

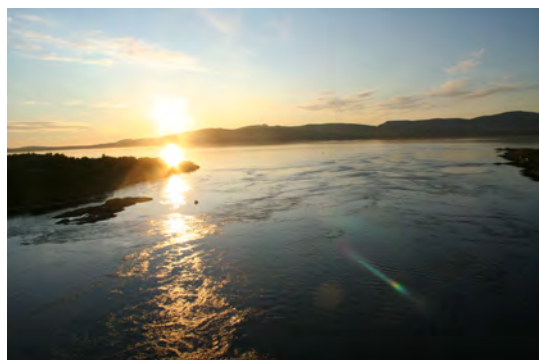
slunce nezapadá. Při převážném zatažení oblohy se tento jev dá spatřit pouze náhodou. Setkali jsme se s turisty, kteří nám řekli, že z počtu 17-ti návštěv Nordkappu tento úkaz viděli pouze 1x. Zbývá nám proto tuto akci opakovat ještě 16x. Cestu zpět Norskem jsme si zpestřovali přejížděním a objížděním fjordů, někdy i 1050 m převýšených během

Nordkapp

2 – 3 km.

Hlavními a nejdůležitějšími účastníky silničního provozu jsou zde jednoznačně ovce, krávy, sobi a losi. Jim se podřizuje vše a všichni a na vlastní oči jsem viděl, jak se dvě krávy přetlačovaly uprostřed silnice a všichni stáli a čekali, až je to přestane bavit. Vždy, jakmile se na silnici objevily produkty metabolismu (hovna), bylo nutné okamžitě zpomalit. Za prvé to na nich klouže a za druhé – vždy za zatáčkou bylo možné

očekávat jejich původce. Každodenní jídelníček jsme si zpestřovali čerstvými mořskými rybami – treskou, platýzem, mníkem. Poprvé v životě jsem jedl syrové ryby upravené jako tatarský biftek. Můžu všem doporučit – nepřekonatelné. Slavnostní zakončení a návrat v pořádku domů se

uskutečnil 3.8.2008 v dopoledních hodinách. Závěrem bych chtěl všem, kteří čtou tento článek, říci, že i já před necelými třemi roky, kdy jsem ve firmě začal pracovat, si kladl stejné otázky jako vy. „Kde vezmu na dovolenou peníze?“, „Čím pojedu, když nemám auto?“ atd. Stačila poměrně

krátká doba mé intenzivní činnosti v oboru finance a tato negativa dnes nemusím řešit.

Všichni, co jsme se výpravy zúčastnili, si přejeme, aby v dalších letech nás bylo na takovýchto akcích daleko více, především vás začínajících.

cestou k ledovci

kousek ledovce v kapuci

na konci trollí stezky

Vory na Oravě

Datum: 6. – 7. září 2008
Organizátor: Petr Suchyňa

Máme dalšího člena čekatele C35 Romana Krybuse a akce Vory na Oravě byla jeho prvním setkáním s Clubem 35 a tak se podělil o své dojmy:

První víkend v září proběhla další klubová akce pod názvem „vory“. Tato se odehrávala v malebné vesničce Podbiel' v západních Tatrách, kde jsme

skvělých zážitků. Sraz jsme si dali v místním společenském sále, kde proběhlo malé občerstvení a pár prvních organizačních informací.

Sešli jsme se v hojném počtu, něco okolo padesáti osob, proto jsme se rozdělili na několik skupinek, které postupně absolvovaly předem domluvené zážitky.

Odstartovala to adrenalinová projížďka tankem tzv. BVP, která zanechala dojem v nejednom z nás. Dalším bodem programu byly vory – plť. Poklidná plavba po řece Oravě proložena „vodníky“ a

místními historkami a folklorem.

Odpoledne jsme se přesunuli do nedalekého ubytování, kde až do brzkých ranních hodin probíhala volná zábava včetně nohejbalu a grilování. Ráno jsme se probudili do nádherného rána, posnídali a většina z nás se postupně vydala k domovu. Byl to úžasný víkend s partou ještě úžasnějších lidiček.

společně zažili mnoho

proložena „vodníky“ a

Krajina západných Tater je krásná a ľudové tradície zde potkáte na každom kroku. Patrí k nim zejména ľudová architektúra, rezbárstvá, výroba ovčích sýrů a neposlední radě i pltě.

Budapešť

Datum: 18. října 2008
Organizátorka: Dagmar Procházková

Jako organizátor klubové akce se s Vámi podělím o zážitky z jednoho dne, který prožili naši klubáci a jejich rodinní příslušníci v hlavním městě Maďarska -Budapešti. Po společné cestě autobusem jsme parkovali nedaleko od ulice, na které, na protějších stranách, byly dva z cílů naší cesty. Na straně jedné - krásná budova, ve které byly lázně. Na straně protější - Vidámpárk - známý zábavní park. V lázních se odpočívalo, prohřívalo, napařovalo, saunovalo a venku opalovalo. Bazény

měly různou velikost a voda různou teplotu a pobyt přinesl odpočinek, relaxaci a opálené nosy. Naopak ve

Vidámpárku se hromadil adrenalin na různých atrakcích. Horská dráha, jedna dřevěná a nejstarší v Evropě, druhá kovová, super děsivá a rychlá. Trochu humoru v Domu hrůzy a Domu smíchu. Lodičky, pohádky - tedy něco pro malé i pro velké. Vidámpárk stojí za to. A mají tam nejstarší funkční kolotoč na světě!!

Při podvečerním srazu u autobusu jsme se setkali s průvodcem. Pán, česky mluvící, který nás doprovodil při průjezdu historickým

centrem na vyhlídku nad městem, nad krásným městem na řece Dunaji. Právem je tvrzení, že poznat toto město jen během jednoho dne je opravdu nemožné.

Při setmění jsme se vydali k domovu. Věřím, navzdory

dlouhé cestě, že se jednodenní výlet všem líbil a užili si klidu či naopak divočení.

Dagmar Procházková

Rusava

Datum: 14. listopadu 2008
Organizátorka: Petra Krupicová

Stalo se již tradicí, že listopadový klub bývá školící, relaxační a navíc spojený s navrhováním akcí klubu pro příští rok. Organizátorka této akce Petra Krupicová nám vybrala jako místo konání horský hotel Rusava, který se nachází v chráněné krajinné oblasti Rusava v Hostýnských vrších, a tak nás všechny pozvala do kraje svého bydliště.

Zde jsou její postřehy ze školení Neurolingvistické plánování:

Hned na úvod přednášky, kterou měl na starosti Martin Macho, nám dal zapeklitý úkol. Každý z nás si namaloval svoji čáru života a do ní jsme si zapisovali činnosti, na které jsme opravdu, ale opravdu hrdí. Mnozí z nás se pěkně zapotili, jiní si na některé věci nemohli vzpomenout, ale to v ten moment nebylo

důležité. Dále jsme se vžili do představy, jak budeme vypadat za 20let a opět si do svého grafu zapsat na co jsme pyšní. Důležité bylo uvědomit si co přesně chceme a naplánovat si kdy to chceme... V další části přednášky jsme se věnovali jak dosáhnout toho, co jsme si napsali a tvořili jsme tzv. afirmace – věty. Jinými slovy recept na to, jak uvěřit tomu, že opravdu cokoliv řekneme nebo nás napadne, můžeme mít. Pokud tyto věty budeme opakovat nahlas min. 3x denně po dobu min. 4 měsíců, je zaručen výborný výsledek. A je jedno, jestli tomu věřím či nikoliv, a nebo jak si při tom připadám.

První Club 35 pro Jarmilu Mlýnkovou:

Začátkem listopadu jsem dostala pozvání na akci Clubu 35. Musím přiznat, že

mě to opravdu potěšilo. Akce byla naplánovaná na 14. Listopadu v rekreační oblasti Rusava.

Úvodním programem byla přednáška s názvem Neurolingvistické programování, přednášející Martin Macho předvedl skvělý výkon. Poté se členové rozdělili na dvě skupiny, jedna využila wellness centrum se saunou, párou, masážemi a whirlpoolem. Já jsem zvolila hru cashflow. Bylo mi ctí mít za soupeře jedny z nejlepších makléřů firmy – pana Švece, Kiliána a Krybuse. Hra byla alespoň pro mě adrenalinový zážitek, trvala tři a půl hodiny. Pan Nevěděl, když nás viděl, jak jsme řádili, tak se nám smál a běhal kolem nás s foťákem.

Dojmy z mého prvního Clubu 35 – nadšení!

Výroční zasedání Clubu 35

Místo konání: Hustopeče

Datum: 6.prosince 2008

Před námi je rekapitulace, za námi prožitý rušný rok. Na vánočním večírku budeme rekapitulovat vše, čeho jsme dosáhli v obchodní a vzdělávací činnosti za uplynulý rok. Je posledního listopadu a nám vlastně pracovně běží již další kalendářní rok.

Na výročním zasedání klubu budeme hodnotit akce našeho klubu v roce 2008 a nutno říci, že jich opravdu nebylo málo. Měli jsme

akce jednodenní, víkendové a také dvě několikadenní dovolené – Londýn a putování Norskem.

Máme 3 nové členy s řádným členstvím a 4 členy – čekatele. Jistě to svědčí o tom, že jsme dynamicky se rozvíjející firma.

Podle našich návrhů na minulém klubovém setkání, budeme schvalovat plán akcí na rok 2009. Máme se na co těšit, protože nápady a návrhy byly velmi zajímavé.

V neposlední řadě také zhodnotíme práci Rady Clubu 35 a zvolíme na příští rok radu novou, vše podle nastavených regulí.

Máme před sebou poslední kalendářní měsíc v roce 2008, využijme každý den k tomu, abychom pracovali na sobě, přispěli k naplňování firemní vize, firemního poslání a tak skutečně prožili svůj život kvalitněji a dle svých představ.

Vše nejlepší do nového roku 2009 a hodně úspěchů !

Nataša Bumbálková